

O hudební stránce národ. písní moravských.

I.

Lidový nápěv písňový nemožno vyloučiti z řady účelných nápěvů vůbec.

Obrátí-li se pozornost od pestré barvitosti, jež dodává nápěvku mluvy významu dorozumívacího, i k jeho nápěvné a sčasovací stránce přeskochí každý mluvený nápěvek ve význam zpěvu; obzvláště vlivy akustické a aesthetické vybrousí zpěv snadno na píseň.

I ve sbírce jsou nápěvky mluvy, jejichž čistě hudební živel vyzdvihuje toliko notace, jsou tam zpěvy a písně.

Není tím řečeno, že by každá píseň celým svým útvarem vyvíjela se z mluvy. Píseň též podle obrazu písně se skládá neb i zrovna se písni složí.

Ale jisto, že počátkem svým zrodí se nádechem mluvy.

Není hned nápěvek svým počátkem písní a není počátek textu hned poesíí.

Vytýkájíce neustále spojitost písně s mluvou, chceme upozorniti na rozmanitou hodnotu nápěvů ve sbírce uložených.

Tak přiblížíme se k porozumění lidového zpěvu vůbec.

Že písně lidové vzrostly na slově, toho důkazem jest zvláštní ráz jejich sčasovek. Tyto není vždycky možná vpraviti do okovů jednotného taktu; o tento příznak více mají plesové písně.

Sčasovky písní, přímo netušené bohatosti, možno toliko slovem v pořádku udržeti.

Složiti nápěv a k hotovému podložiti slova, jest v moravské písni lidové pro její zvláštní sčasování nemožností.

Každá doba v naší písni jest následkem toho rozumná, pravdivá; každá sčasovka ujednocena a význačná, a celá píseň i po časové stránce oduševnělá.